

virksomhed kan helt eller delvist være ejet af netvirksomheden, eller der kan være tale om en virksomhed, som er selskabsmæssig uafhængig af netvirksomheden. Netvirksomheden erhverver herefter ydelserne fra disse virksomheder, som f.eks. kan være et rådgivende konsulentfirma, et byggefirma m.v. Netvirksomhederne vil således kunne erhverve energispareydelser hos alle energispareaktører.

Da der er tale om aktiviteter, som ligger uden for netbevillingen, følger udskillelseskrauet allerede af bestemmelsen i § 47, stk. 4, hvorefter aktiviteter, som ligger uden for netbevillingen, skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar.

Kravet om udskillelse af aktiviteterne sker for at sikre en øget gennemsigtighed og effektivitet i indsatsen i lyset af den politiske aftale af 10. juni 2005, der lægger vægt på en øget effektivisering og markedsorientering af indsatsen, og for at sikre mod unfair konkurrence. Kravet sikrer mod krydssubsidiering - eller mistanke om krydssubsidiering - mellem netvirksomheden og en konkurrenceudsat virksomhed ejet af netvirksomheden. Hertil kommer, at el-direktivet stiller krav om selskabsmæssig adskillelse af monopolaktiviteter og øvrige aktiviteter for større virksomheder.

Alle netvirksomheder kan indgå aftaler om at erhverve energibesparelsesydelser hos en energispareaktør. Der sondres i denne sammenhæng ikke mellem de forpligtelser, kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder pålægges. Både kommunalt ejede og ikkekommunalt ejede netvirksomheder kan således f.eks. indgå aftaler med en virksomhed om, at denne skal tilbyde forbrugere nye vinduer til en favorabel pris eller tilbyde lavenergiapparater på særlige vilkår. Netvirksomhederne kan også indgå aftaler om, at en virksomhed skal stille særlige ydelser til rådighed for udvalgte erhvervsvirksomheder, eller skal varetage tredjepartsfinansiering af energibesparelser hos forbrugere.

Aftaler om erhvervelse af energispareydelser skal indgås på markedsbestemte vilkår. Dette følger af lovens § 46, hvorefter aftaler, som netvirksomheder indgår med andre virksomheder, herunder koncernforbundne virksomheder, skal indgås på markedsbestemte vilkår. Det er efter § 46, stk. 2, et krav, at sådanne aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Energitilsynet kan begære dokumentation for, hvordan priser og vilkår er fastsat.

Udover de aftaler som netvirksomheden indgår, kan netvirksomheden selv deltage i realiseringen af energibesparelserne, d.v.s. selv være energispareaktør. Dette følger af, at der ikke stilles krav om, at energispareaktøren skal være uafhængig af netvirksomhe-

den, men udelukkende at energispareaktøren skal være selskabsmæssigt adskilt fra netvirksomheden.

Enhver netvirksomhed kan således deltage i virksomheder, som tilbyder tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Herved forstås varetagelse af processen i forbindelse med realisering af energibesparelser, finansiering af energibesparende foranstaltninger i erhvervsvirksomheder, institutioner, boligselskaber m.v. samt salg og installation af energispareudstyr. Sidstnævnte kan f.eks. være salg og indsættelse af lavenergiruder og køleskabe, hulmursisolering samt mere effektive varmepumper.

Den foreslåede § 22, stk. 8, omhandler alene tjenesteydelser vedrørende realiseringen af energibesparelser. Uden for bestemmelsen falder således f.eks. enhver form for fremstillingsvirksomhed samt rådgivning og installations- og håndværksmæssig virksomhed, som vedrører andet end energibesparelser, eller som i væsentlig grad har andet formål end energibesparelser.

Det betyder i forhold til de kommunalt ejede netvirksomheder, at disse, såfremt de ønsker at deltage i en energisparevirksomhed, skal sikre, at energisparevirksomheden ikke udøver andre aktiviteter, som kommunen ikke har hjemmel til at deltage i. For så vidt angår ikke-kommunalt ejede netvirksomheder, er loven ikke til hinder for, at disse deltager i anden virksomhed, f.eks. fremstillingsvirksomhed. Sådanne virksomheder er imidlertid ikke omfattet af elforsyningsloven.

Til nr. 16
(§ 22 a)

Der foretages visse ændringer i § 22 a, som omhandler tilladelse til etablering af nye elforsyningsnet samt væsentlige ændringer i bestående net på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, med henblik på at præcisere bestemmelsens rækkevidde. § 22 a er indsat ved lov nr. 1091 af 17. december 2002 og har til formål at varetage offentlige hensyn, som hidtil var blevet varetaget gennem statens udøvelse af højhedsretten på søterritoriet.

Det følger af ændringen af *stk. 1*, at kravet om tilladelse fra transport- og energiministeren gælder for elforsyningsnet på alle spændingsniveauer på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Det fremgår endvidere, at der tillige kræves tilladelse efter § 21 til transmissionsnet på over 100 kV. De transmissionsnet, som skal have tilladelse efter § 21, er nævnt i denne bestemmelses stk. 1, jf. dog forslaget til stk. 5, jf. i øvrigt bemærkningerne ovenfor til den ændrede § 21.